

Lliga que apoya el règim moribund, frases que són rebudes amb una cordialíssima ovació del públic.

Roc Boronat. Amb paraula fàcil i amb gest sobri; amb un domini absolut de la matèria que tracta, desgrana aquest orador el concepte que té del liberalisme i del séu catalanisme irreductible, que el fa coincidir amb els liberals de tot el món.

Recorda les paraules de Lenin: «No hi pot haver home lliure dins una col·lectivitat esclavitzada».

Afirma que ara és l'instant d'una República democràtica, però que cal incorporar-hi les reivindicacions obreres, les quals sempre són justes; però és lògic esperar el moment de poder-les implantar amb èxit.

Diu que Esquerra Republicana de Catalunya és un partit obert cap a l'esquerra per a anar admetent aquells programes socials que l'evolució de les idees i del progrés material fassin practicables.

Parla dels rumors de feixisme que han corregut aquests dies i titlla de ridícula la suposada marxa sobre Madrid.

Diu que no pot fer-se administració en els municipis perquè l'hora és revolucionària i s'han d'esperar esdeveniments pròxims. Afirma que el poble que s'atura és poble que retrocedeix i considera adequat al moment actual el pacte de Pi i Margall amb el programa d'una federació de nacionalitats ibèriques que lliurement, per la seva pròpia voluntat, vulguin sumar-s'hi.

Creu que les eleccions són un mer episodi i que cal aprofitar-les com una arma en contra dels qui detenten el Poder. Es llargament aplaudit.

Doctor Trabal. Comença afirmant que la làpida que hi ha al cafè de La Unió Liberal diu prou clar com homes de Granollers, socis d'aquesta societat, han sabut donar la sang per un ideal i que això li fa veure que a Granollers hi ha hagut màrtirs de la llibertat.

Avui...

A les deu del vespre

**Gran Festival a profit de les famílies
GALAN - HERNANDEZ - SANCHO**

Representació de l'obra en tres actes, de
J. M. GARCIA MIRANDA i Jesús RUBIO
traducció de N. Molins Fàbregas

DUES DONES I L'AMOR
HI ASSISTIRAN ELS AUTORS

Teatre de **LA UNIO LIBERAL**

Llegeix unes estadístiques, que Ossorio i Gallardo ha publicat, de les víctimes que l'absolutisme de Ferran VII produí a Espanya; i diu que les víctimes s'han anat multiplicant.

Creu que les eleccions seran un mitjà per a demostrar que el poble vol la República i ataca durament el partit Catalanista Republicà, on hi ha homes que no s'han donat vergonya d'acceptar alcaldies de R. O.

Diu que el partit d'Esquerra Republicana accepta el socialisme per a implantar-lo gradualment, i que els obrers tenen deures proletaris i deures ciutadans i que els primers han de complir-los en els seus Sindicats i el segons amb l'intervenció en les lluites polítiques.

Admet l'apoliticisme com doctrina, però considera que com a tàctica és un erro formidable, i acaba recomanant als obrers l'exercici dels seus drets ciutadans. Es ovacionat.

Finalment, i per a cloure l'acte, parla Pere Iglésies per a dirigir-se als elements apolítics i recomanar-los que votin per a evitar que d'altres suplantin el seu vot.

Acaba anunciant per a divendres vinent un míting Pro-Amnistia, organitzat per l'Ateneu Obrer Cultural, en el qual hi prendran part elements d'Esquerra Republicana de Granollers.

Acabat l'acte, que fou una autèntica expressió de ciutadania i un exemple de civisme, el nombrosíssim públic, entre el qual figuraven bells elements femenins, va disoldre's ordenadament, comentant amb calor els moments més emocionants dels discursos pronunciats.

OBRER:

La candidatura d'Esquerra Republicana és la única que pots apoiar en la defensa dels teus drets.

Conversa electoral

Un candidat d'Esquerra Republicana troba un conegut que el felicita perquè va en candidatura i li diu:

—Mira, tinc cinquanta cinc anys i encara no he votat mai; però en aquestes eleccions, com que se'n presenten dels meus, compteu amb el meu vot i amb els dos dels meus nois que «debutaran».

—Està bé; gràcies—li contesta el candidat.—Així, us en fareu sis pessetes.

—Com? No ho entenc.

—Si, home; els temps han canviat. Abans els vots els compraven; però ara el que voti ha de pagar. El nostre partit va acordar que per a subvenir les despeses de les eleccions i considerant els electors com homes d'ideals, i, per tant, disposats a tots els sacrificis, que paguessin dues pessetes.

—No hi fa res; apunteu-nos. Ah, escolta: Les dues pessetes, que s'han d'entregar en el moment de votar, junt amb la candidatura?

Demà...

Els nostres candidats s'han dirigit al poble, i no per mitjà de fulles, ja que aquest procediment es presta a molts *trucos*, sino cara a cara, en un míting, al qual es pot dir que hi era tot Granollers.

Comencem una nova era. La sinceritat ha d'ésser la única moneda que ha de tenir circulació des d'aquest moment; l'home no deu haver de votar per imposició, sino espontàniament i convençut que amb el seu vot coopera a la marxa del progrés i de la raó.

Durant aquests dies hem vist actes veraderament deplorables. Hem vist homes —homes!— anant de casa en casa buscant vots com aquell qui demana caritat; com si els vots fossin trossos de pa que els siguin necessaris per a viure.

¿Heu vist res més deplorable? ¿On és la dignitat de l'home lliure? Demanar el vot!... Amb quin dret?...

L'home pot sofrir totes les calamitats i totes les misèries; més, el dret a pensar i a opinar, respecte-li. No el feu estúpid. No el feu infeliç. Ja en teniu prou robant-li la setmanada i xuclant-li la sang...

Poble de Granollers! Demà és el dia que has de dir a les urnes quina és la teva voluntat. El qui pretengui coaccionar-te i et demani el vot, escup-li la cara.

“Administració? Mentre a Jaca s'afusellava a Galan i Garcia Hernández, els Ajuntaments de la monarquia, què feien? Ni una protesta, ni un crit d'indignació! Administració! Només administració!...”

Domènec COLOMER

Divendres, dia 17...

Míting Pro - Amnistia

Organitzat per l'Ateneu Obrer Cultural

Hi són convidats La Unió Liberal, Unió Republicana, INQUIETUD, Acció Catalana, Esquerra Republicana, Sindicat El Radium, Sindicat de Treballadors i Grup de Divulgació Llibertària

A més, es compta amb l'assistència d'un redactor de «Solidaridad Obrera», d'un representant de la C. N. del Treball i un altre del Comitè femení Pro-Amnistia.